

NORME TIPOGRAFICHE

Roland Meynet, Jacek Oniszczyk
NORME TIPOGRAFICHE
per la composizione dei testi con il computer

Prima ediție, aprilie 1995
Ediția a doua, octombrie 1995
Ediția a treia, octombrie 1996
Ediția a patra, octombrie 1997
Ediția a cincea, iunie 2000
Ediția a șasea, ianuarie 2004
Ediția a șaptea, mai 2007
Ediția a opta, ianuarie 2010
Ediția a noua, decembrie 2011
Ediția a zecea, februarie 2013
Ediția a unsprezecea, octombrie 2014
Ediția a douăsprezecea, mai 2017

UNIVERSITATEA PONTIFICĂLĂ GREGORIANA

ROLAND MEYNET – JACEK ONISZCZUK

NORME TIPOGRAFICE

Pentru tehnoredactarea textelor pe computer

Traducător Mihai Afrențoae, OFMConv.

Ediția I

Serafica
Roman 2018

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MEYNET, ROLAND
Norme tipografice pentru tehnoredactarea textelor pe computer /
Roland Meynet, Jacek Oniszczyk ; trad.: Mihai Afrentoae.... – Roman :
Serafica, 2018
ISBN 978-606-770-115-9

II. Meynet, Roland
II. Oniszczyk, Jacek
III. Afrentoae, Mihai (trad.)

004

© 2017 ROLAND MEYNET – JACEK ONISZCZYK
PUG
Piazza della Pilotta, 35 — 00187 Roma, Italia

Iura editionis reservantur

© 2018 Editura Serafica
Str. Teiului, nr. 20
611047 Roman, jud. Neamț
Tel: 0233/744611; 0741/120321
E-mail: edituraserafica@yahoo.com
<http://www.facebook.com/edituraserafica>
Web: www.edituraserafica.ro

INTRODUCERE

Editurile cer adesea autorului, mai ales pentru operele științifice, să-și asume costurile de publicare, în parte sau *in toto*. Din fericire, programele de elaborare a textelor cu computerul, de acum la îndemâna tuturor, permit oricui să compună propria carte și, astfel, să economisească considerabil. Diferența de calitate între acest tip de compoziție și cel realizat de o tipografie este minimă, numai un ochi expert este capabil să o observe. Reducerea costurilor justifică diferența de calitate față de o muncă profesională.

Pe piață există numeroase publicații despre elaborarea textelor cu computerul. Această cărțică nu pretinde să înlocuiască acele dense volume specializate. Scopul său constă în a prezenta, în puține pagini, normele indispensabile pentru a ajuta autorii să-și compună personal propria operă.

Primele două ediții ale acestei pagini, cu titlul *Norme tipografice ale colecției „Teze Gregoriana”*, au fost redactate pentru a ajuta autorii colecției să compună tezele lor pentru tipărire. După publicarea a peste o sută de volume, nu doar experiența a ajutat la o îmbunătățire considerabilă, ci și colaborarea diferiților decani, președinți și profesori ai Universității și, mai ales, a Directorului colecției, Carlo Valentino. Și ediția prezentă se adresează, în primul rând, doctoranzilor care au intenția să publice tezele lor în colecția „Teze Gregoriana”. Pe lângă aceasta, respectivele ediții deveniseră și „Norme pentru prezentarea tezelor” Universității și se recomandă să fie urmate și pentru Elaborate și Teze de Licență. Mai mult, dat fiind faptul că, în substanță, la timpul respectiv edițiile erau o simplă punere în scris a normelor urmate de către tipografia PUG pentru marile colecții, precum „Analecta Gregoriana” și „Analecta Biblica”, vor fi de ajutor și pentru pregătirea compoziției unui volum de publicat în aceste colecții. Așadar, înainte de toate, sunt destinate profesorilor și studenților Universității Pontificale Gregoriana.

Printre atâtea norme tipografice în uz, adesea diferite — chiar în aceeași ambianță culturală —, trebuia să se facă o alegere. Nu s-a voit să se impună o procedură legată de o limbă. Criteriul a fost acela al simplității și, deci, al economiei. De exemplu, normele tipografice franceze prevedeau un „spațiu fix” înainte de „două puncte” și de alte semne duble de punctuație, după ghilimelele ascuțite¹ inițiale («) și înainte de ghilimelele ascuțite finale (»). Pe de o parte, acest sistem este urmat doar în franceză, pe de alta complică inutil munca. S-a decis, deci, să se abandoneze aceste norme tipografice, chiar și în franceză. Un alt exemplu: în limbile neolatine, cuprinsul este pus la sfârșitul cărții, după toate indexurile și după bibliografie; în engleză, în schimb, cuprinsul este pus, în mod tradițional, la începutul cărții. S-a decis să se pună cuprinsul la sfârșitul cărții, pentru toate limbile și pentru engleză.

În fața unor norme atât de detaliate, cineva ar putea să se sperie. Nu este deloc cazul, sunt făcute doar pentru a ajuta să se elaboreze lucrarea după minimele exigențe ale meseriei. Pe lângă „Glosarul termenilor tipografici”, au fost adăugate sfaturi utile pentru folosirea unor funcții ale programului cel mai folosit de elaborare a textelor, adică Word; este vorba despre funcții uneori puțin folosite de utilizatori, deși sunt indispensabile. Un anumit număr de eșantioane, de exemplu pentru sigle și abrevieri, diferite indexuri, vor ușura înțelegerea.

Rămâne doar de dorit ca acest instrument să poată favoriza, pentru studenți o mai bună prezentare a lucrărilor scrise, mai conforme cu exigențele în vigoare în plan universitar și științific, iar pentru studioși o mai mare difuzare a cercetărilor și descoperirilor lor, la costuri acceptabile.

Începând cu a douăsprezecea ediție, *Normele tipografice* ale Universității Gregoriana sunt disponibile doar în versiune digitală pe site-ul Universității: https://www.uingre.it/Univ/pubblicazioni/varie/norme_tipografiche_it.php.

---

¹ Francezii le numesc „ghilimele franțuzești”. Să nu ne speriem din cauza vocabularului tehnic (vezi „Glosarul termenilor tipografici”, p. 38-39).

1. PREZENTARE GENERALĂ

1.1 *FORMAT*

Pentru teze de doctorat, lucrări de licență și elaborate, a căror inițializare pagină este de 210 x 297 mm (210 x 280 după legarea tezei), alinierea stânga-dreapta a textului, inclusiv a anteturilor, este de 149 x 228 mm.

Pentru cărțile tipărite (de acum înainte: CT), de ex. în colecția „Teze Gregoriana”, ale căror volume au o inițializare pagină de 170 x 240 de mm, alinierea stânga-dreapta a textului tipărit trebuie să aibă dimensiunile 122 x 187 de mm.

1.2 *ÎMPĂRȚIRILE MARI ALE CĂRȚII*

1.2.1 **Primele pagini**

Pentru CT, primele patru pagini sunt compuse de către editură:

- p. 1: numele Colecției, numele Seriei, numărul Volumului;
- p. 2: albă;
- p. 3 pagina cu frontispiciul: numele autorului, titlul operei, numele editurii, anul publicației;
- p. 4: *vidimus et approbamus*, ISBN, *Copyright*, numele și adresa editurii.

1.2.2 **Textul propriu-zis al tezei**

Pentru CT, textul operei începe la pagina 5 (adică în pagina impară sau pagina de dreapta).

Cu începere de la introducere și până la concluzie, mărimea fontului este de 14 (CT: 12); pentru anteturi, vezi par. 3; pentru note vezi par. 6.

1.2.3 **Paginile finale**

Conțin, în ordine: Sigle și Abrevieri, Bibliografie, Indexul autorilor citați, alte eventuale indexuri (referințe biblice, concepte, termeni tehnici) și Cuprinsul. (Vezi par. de la 7 la 11, p. 23-32).

Mărimea fontului tuturor acestor pagini este de 13 (CT: 11).

2. FONTURILE

2.1 FONT ȘI DIMENSIUNE

- Fontul care se folosește este Times New Roman;
- text: mărimea 14 (CT: 12), numărul notei este în exponent²;
- citările mai lungi de patru rânduri (vezi par. 4.4): 13 (CT: 11);
- note: 12 (CT: 10), cu excepția numărului de notă în exponent;
- Anteturi: titlul curent în majuscule și numărul de pagină de mărimea 12 (CT: 10);
- după Concluzie, tot restul cărții (Sigle și abrevieri, Bibliografie și Cuprins și alte Indexuri) este de mărimea de 13 (CT: 11).

2.2 CRATIMĂ ȘI ALINIATE

Cratima (-) se folosește pentru cuvintele compuse (ex.: *sous-titre*), pentru separarea numerelor de pagină (ex.: 243-257), a versetelor (*In* 1,1-18), a anilor (1921-24). Pentru a împărți un cuvânt lung la sfârșitul unui rând, se folosește cratima facultativă (aceasta se face automat activând funcția „silabisire”; vezi par. 4.5)³.

Linia de pauză/parafrază, numită „linie la pătrat” (—), se folosește la începutul unui mic paragraf (ca în par. 2.1, deasupra)⁴, pentru a despărți prenumele autorilor și al orașelor în referințele bibliografice (cu spațiu înainte și după), pentru a despărți capitolele în referințele biblice (fără spațiu înainte și după; de ex.: *Gen* 1–12; *Am* 1,3–2,16).

Linia de dialog, numit și „aliniat la pătrat mare” (—), se folosește în text (cu spațiu înainte și după), de ex., pentru a evidenția o gravură.

Ex.:

↑
Într-o structură de controversă bilaterală în schimb, mânia care pedepsește — în măsura în care provine dintr-o dorință de dreptate — se îndreaptă către acela, care...

² În textul tezei, numele autorilor nu sunt niciodată în majuscule, ci în minuscule (cu excepția inițialei, evident); și în *textul* notelor (nu în referințe) prenumele sunt în minuscule.

³ În general, nu se împarte nici prenumele nici numele unei persoane (împărțirea este folosită doar pentru prenumele compuse, de ex.: Martin-Achard).

⁴ Urmat în acest caz de un spațiu fix (vezi par. 2.7).

2.3 GHILIMELELE

- Se folosesc ghilimele rotunde (deschise: „ ; închise: ”);
- dacă, în interiorul acestor ghilimele, apar alte ghilimele, se folosesc ghilimelele ascuțite (deschise: « ; închise: »);
- dacă, în interiorul acestor ultime, ar trebui folosite încă alte ghilimele, se folosesc cele rotunde simple (deschise: , ; închise: ’).

Dacă textul a fost scris cu ghilimele drepte ("), se pot schimba, cu ușurință, cu ajutorul funcțiunii „Înlocuiește”: înlocuiește (") cu (") și înlocuirea se face automat (cu ghilimele deschise la începutul cuvântului [„,] și cu ghilimele închise la sfârșit [”])⁵.

Apoi, tot cu funcția „Înlocuiește”, se schimbă ghilimelele rotunde englezești (“ și ’”) cu ghilimelele rotunde românești („ și ’”)⁶.

2.4 APOSTROFULUL

Se folosește apostroful tipografic (’):

- activează funcția „Înlocuiește ghilimele ascuțite cu ghilimele rotunde” (în „Formatare automată”) înainte de a scrie;
- dacă textul a fost scris cu apostroful drept ('), se poate schimba automat cu ajutorul funcției „Înlocuiește”: înlocuiește (') cu (’)⁷.

2.5 PARANTEZELE

În interiorul parantezelor se folosesc „paranteze pătrate”.

Ex.:

Sur la prédilection d’Amos pour la racine *glh* pour indiquer l’exil (utilisée 13 fois en 9 textes: au *qal*, 1,5; 5,5 [*bis*]; 6,7 ; 7,11 [*bis*]; 17 [*bis*]; au *hiphil*, 1,6 ; 5,27 ; *gôlâ*, 1,15; *galût*, 1,6.9), voir D.E. GOWAN, „The Beginning”.

Se folosesc și parantezele pătrate când autorul tezei intervine în interiorul unui citat; „parantezele rotunde” îi aparțin autorului citatului.

⁵ Cu condiția ca funcția „Înlocuiește” (în „Formatarea automată”) să fi fost *activată* (vezi p. 41, punctul 5).

⁶ Cu condiția ca funcția „Înlocuiește” (în „Formatarea automată”) să fi fost *dezactivată* (vezi p. 41, punctul 5).

⁷ Vezi nota 6.

2.6 CURSIV

- Nu se folosește sublinierea.
- Se pun în cursiv:
  - cuvintele străine: *ex cathedra, a priori*;
  - titlurile de cărți și de ziare: *La divina commedia, La Stampa*;
  - pentru a sublinia un cuvânt sau o expresie.

N.B.: Semnele de punctuație care urmează după cursiv nu trebuie să fie în cursiv, ci drept sau normal.

2.7 SPAȚIUL FIX

Se folosește spațiul fix:

- pentru a despărți unitățile de măsură și valoarea lor: 23 km;
- pentru a împărți numerele în grupuri de trei cifre (în anumite limbi, de ex. în franceză): 2 000 000⁸;
- pentru a obține un spațiu egal la început de paragrafe care încep cu un aliniat scurt (–) sau cu un punct (.) sau cu oricare alt semn;
- în note, după inserarea notei;
- între inițiala prenumelui autorului și numele său, pentru a evita ca inițiala să fie izolată la sfârșitul unui rând;
- între prescurtări (p., par., n. etc.) și numărul care urmează, e nevoie mereu de un spațiu (pentru prescurtarea care cuprinde o singură literă, spațiul este fix, pentru a evita ca aceasta să fie izolată la sfârșitul unui rând).

Pentru referințele biblice, nu se pune un spațiu după virgulă: *Lc 18,18* (și nu *Lc 18, 18*); aceasta evită problema spațiilor fixe. Pentru cărțile lui Samuel, a Regilor etc., nu se pune spațiu între „I” și „Rg”: adică *IRg 22,15* (și nu *I Rg 22,15*), pentru același motiv.

N.B.: După punctul final al unei fraze se pune doar un spațiu (nu două).

---

⁸ Atenție să nu confundăm „O” (litera majusculă) cu „0” (zero)!

3. ANTETURILE

Cu excepția paginilor inițiale ale fiecărui capitol (e valabil și pentru Introducere, Concluzie etc.), fiecare pagină conține un antet (în partea de sus a paginii). Antetul conține titlul curent și numărul paginii:

- titlul curent este compus în majuscule drepte 12 centrat (CT: 10); dacă titlul este prea lung, trebuie să fie prescurtat;
- numărul paginii: drept 12 (CT: 10)⁹.

Între anteturi și text, se lasă un interval de 10 mm (CT: 8 mm).

3.1 PAGINILE PARE SAU DIN STÂNGA

În antetul paginii pare, adică paginile de la stânga (2, 4, 6,...):

- numărul paginii este la marginea stângă;
- titlul curent este centrat.

Pentru *introducere, concluzie, diferite indexuri, bibliografie și cuprins*, titlul curent este titlul (prescurtat) al tezei.

Ex.:

10	SINODUL EPISCOPIILOR
----	----------------------

Pentru *corpul propriu-zis al tezei*, titlul curent este cel al primei împărțiri, adică a „părții”¹⁰.

Ex.:

128	PARTEA A II-A: IZVOARELE NORMATIVE
-----	------------------------------------

3.2 PAGINILE IMPARE SAU DIN DREAPTA

În anteturile paginilor impare, adică a paginilor de la dreapta (3, 5, 7,...):

⁹ Se folosesc încă de la început cifrele arabe (1, 2, 3), nu numerele romane (I, II, III).

¹⁰ Dacă teza nu este împărțită pe părți ci numai în capitole, titlul curent este acela al tezei.

- titlul curent este centrat;
- numărul paginii este la marginea dreaptă.

Pentru *introducere, concluzie, diferite anteturi, bibliografie și cuprins*, titlul curent este titlul „concluzie”, „indexul autorilor citați” etc.

Ex.:

BIBLIOGRAFIE	387
--------------	-----

Pentru *corpul tezei*, titlul curent este al celei de-a doua împărțiri, adică a „capitolului” (a nu se uita spațiul după „CAP.”).

Ex.:

CAP. III: FUNCȚIA CONSULTATIVĂ A SINODULUI	275
--	-----

---

4. TEXTUL

4.1 PARAGRAFUL

- Fiecare paragraf începe cu o indentare de 5 mm (CT: 4 mm)¹¹;
- nu există spațiu între paragrafe, cu excepția când se vrea să se indice o despărțire (de exemplu, înaintea concluziei unei împărțiri);
- dacă paragraful (ca acesta) începe cu un aliniat, acesta trebuie să fie urmat de un spațiu fix, pentru a evita ca lungimea acestui spațiu să fie variabil;
- nu se lasă un rând alb înaintea unei noi pagini. Aceasta se poate întâmpla când pagina începe cu un titlu.

4.2 INTERLINIA

Este de „1”. Cu programele de elaborare a tezelor, interlinia este normal automată; însă, când paragraful conține un font exponent sau fonturi din alte limbi (de ex., greaca sau ebraica), interlinia poate deveni iregulară. În acest caz, trebuie să se fixeze interlinia exactă (vezi p. 40).

---

¹¹ Se sfătuiește să se seteze tabulatorul la fiecare 5 mm (CT: 4 mm).

4.3 VĂDUVA – ORFANUL

- O pagină nu începe cu ultimul rând al unui paragraf (aceasta ar fi „văduvă”), dar cel puțin cu ultimele două rânduri;
- o pagină nu se termină cu primul rând al unui paragraf (aceasta ar fi „orfană”), dar cel puțin cu primele două rânduri.

Programele de elaborare a tezelor au funcția numită în limbaj tipografic „Văduvă – Orfan”; dacă se activează această funcție, totul va fi făcut în mod automat.

Un subtitlu la sfârșitul paginii trebuie să fie urmat de cel puțin două rânduri de text. Dacă nu, se trimite pe pagina următoare.

E mai bine să nu se termine un capitol cu o pagină care conține mai puțin de 5 rânduri de text. Aceasta se poate evita diminuând ușor sau mărinđ interlinia paginilor precedente (sau micșorând sau mărinđ rândurile albe, dacă există).

4.4 CITATELE

- Dacă sunt scurte, sunt puse între ghilimele („ și ”) în textul însuși;
- dacă sunt lungi (mai mult de 4 rânduri), constituie un paragraf, de mărimea 13 (CT: 11), precedat și urmat de un rând alb de mărimea 7 (CT: 6), fără ghilimele, drept, cu o margine de 5 mm (CT: 4 mm) doar la stânga, nu și la dreapta¹². Primul rând al citatului nu începe cu un tabulator.

Ex.:

În timpurile antice, nou născutul primește numele la naștere. A se observa povestirile nașterii celor doisprezece fii ai lui Iacob, de exemplu, a primilor patru fii ai Liei:

³² Lia a zămislit și a născut un fiu. I-a pus numele *Ruben*, căci spunea: „Domnul *a văzut umilirea mea*; mă va iubi de acum soțul meu”. ³³ A zămislit din nou și a născut un fiu; și a zis: „Domnul *a ascultat*, căci eu sunt urâtă și mi l-a dat și pe acesta”. De aceea l-a numit *Simeon*. ³⁴ A

¹² Într-un citat trebuie păstrată „intenția” autorului, nu formatarea exactă: de ex., dacă în textul original există o subliniere, se transformă în italic/cursiv; Pentru gravare, cratima devine aliniat lung etc. Dacă la sfârșitul citatului se pune o trimitere (de exemplu, la o carte biblică), aceasta este pusă între paranteze rotunde.

zămislit iarăși și a născut un fiu și a zis: „De data aceasta soțul meu *se va atașa de mine*, căci i-am născut trei fii”. De aceea i-a pus numele *Levi*.³⁵ A zămislit din nou și a născut un fiu; și a zis: „De data aceasta, *il voi lăuda pe Domnul*”. De aceea i-a pus numele *Iuda*. Și a încetat să mai nască (*Gen 29,33-35*).

În timpul lui Isus însă, numele este dat — nu de către mamă ci de către tată —, a opta zi, la momentul circumciziei. Avem mărturie în povestirea nașterii lui Ioan Botezătorul (*Lc 1,59-66*).

Dacă nu se citează tot textul, se notează întreruperile cu [...], cu excepția începutului, deoarece este suficient să se înceapă primul cuvânt cu minusculă. Dacă se adaugă ceva la text, se folosesc paranteze pătrate. Ex.:

scrie despre aceasta Corintenilor: „fiecare să continue să trăiască după condiția pe care i-a dat-o Domnul, așa cum l-a chemat Domnul [...]”¹⁸ Cineva a fost chemat pe când era circumcis? Să nu ascundă! [lit.: *să nu își facă un prepuț*]. A fost chemat pe când încă nu era circumcis? Să nu se circumcidă!”.

4.5 SILABISIREA

Silabisirea este necesară pentru a evita să fie prea mult spațiu între cuvinte; însă ea va fi făcută respectând regulile fiecărei limbi. Există funcții de silabisire în programele de elaborare a textelor, însă acestea urmează regulile limbii în care se lucrează: va trebui, deci, să fim atenți pentru textele (și titlurile operelor) într-o altă limbă; va fi prudent să se consulte o persoană care cunoaște bine limba respectivă.

Să nu se exagereze cu silabisirea:

- să nu se folosească pentru o singură silabă, mai ales dacă este scurtă (ex.: *ur-mează*);
- să nu se folosească pentru mai mult de trei rânduri consecutive;
- să nu se folosească la sfârșitul unei pagini impare;
- de regulă, nu se face silabisirea pentru nume de persoană, dar când aceasta este necesar, să se respecte normele de silabisire respectivă a limbii numelui.

5. TITLURILE

- Nici un titlu nu se termină cu un punct, nici titlurile centrate, nici titlurile *al vivo* (la marginea extremă din stânga rândului);
- cu excepția titlurilor semnat în par. de la 5.1 la 5.3, toate celelalte titluri sunt *al vivo*;
- dacă titlul este mai lung de un rând, nu se folosește silabisirea și se merge la capăt înainte de articol, de conjuncție, de prepoziție;
- pentru titlurile *al vivo* mai lungi de un rând, marginea din stânga celui de-al doilea rând trebuie să fie aliniat la primul (folosirea tabulatorului permite o aliniere precisă); în acest caz, titlul nu este aliniat stânga-dreapta și împărțirea rândurilor se face pe grupuri de sens.

Ex.:

4.1 <i>Further Effects depending upon Proper Law, and depending upon the Indult</i>

și nu:

4.1 <i>Further Effects depending upon Proper Law, and depending upon the Indult</i>

5.1 *PREFAȚĂ, INTRODUCERE, CONCLUZIE, SIGLE ȘI ABREVIERI, BIBLIOGRAFIE, DIFERITE INDEXURI*

- Înaintea titlului se lasă un spațiu de 40 mm (CT: 35 mm) de la marginea superioară a oglinzii textului (adică deasupra antetului)¹³;
- titlul: majuscul, normal/drept, mărimea 18 (CT: 16 mm), centrat;
- după titlu se lasă 4 rânduri albe, mărimea 14 (CT: 12).

Prefața, Introducerea, Concluzia, Siglele și Abrevierile, Bibliografia și Cuprinsul încep mereu în pagina impară sau pagina din dreapta.

Pentru alte indexuri, se poate începe și în pagina pară. Depinde de numărul total al paginilor cărții (în caz de publicare): de fapt, trebuie să fie o multiplicare de 16 + 8 și/sau 4 (ultima pagină este oricum albă).

---

¹³ Vezi „Anexa” 1 și 2, pag. 43-44.

Deci, dacă se dorește să se economisească una sau două pagini, aceste indexuri încep în pagina pară; dacă în schimb se dorește să se evite terminarea volumului cu trei pagini albe, se încep aceste indexuri în pagina impară¹⁴.

5.2 PĂRȚILE

Tot în pagina impară.

Trebuie centrat, vertical și orizontal.

- „Prima parte”...: majuscul normal/drept 18 (CT: 16)¹⁵;
- un rând alb, 18 (CT: 16).

Pagina următoare este albă.

5.3 CAPITOLELE

Tot în pagina impară:

- înaintea titlului se lasă un spațiu de 40 mm (CT: 35 mm) de la marginea superioară a oglinzii textului (adică de deasupra antetului)¹⁶;
- „Capitolul I, II etc.”¹⁷...: majuscule reduse normal/drept 14 (CT: 12), centrat;
- 2 rânduri albe, mărimea 14 (CT: 12);
- „Titlul capitolului”: minuscul aldin 14 (CT: 12), centrat;
- 4 rânduri albe, mărimea 14 (CT: 12);
- începutul textului.

Chiar dacă teza este divizată în părți, enumerarea capitolelor este continuă.

---

¹⁴ Trebuie să se țină cont că, pe lângă paginile propriului text, sunt adăugate unele pagini rezervate listei de volume a seriei deja publicate (aceste pagini sunt compuse de Editură).

¹⁵ În anteturi, în schimb, se folosesc numere romane (de ex.: „Partea I, II” etc.).

¹⁶ Vezi „Anexa” 1 și 2, pag. 43-44.

¹⁷ Nu se folosește „Capitolul întâi, al doilea, al treilea” etc., deoarece în titlurile curente se folosește „CAP. I, II, III” etc.

5.4 DIVIZIUNILE ÎN INTERIORUL CAPITOLULUI

- Nu se multiplică fără trebuință nivelurile titlurilor;
- într-o teză, este prescris să se folosească sistemul decimal; însă, e mai bine să nu se treacă dincolo de al treilea grad cu acest sistem (ex.: 1.2.5); primul grad al fiecărui capitol începe cu „1.”;
- toate titlurile sunt precedate de un rând alb de mărimea 14 (CT: 12), și urmate de un rând alb de mărimea 7 (CT: 6). Totuși, dacă două subtitluri sunt consecutive, vor fi separate de un singur rând alb, mărimea 7 (CT: 6).

5.4.1 Primul grad al diviziunii

- Număr, urmat de un punct (totul normal/drept) și de un spațiu fix;
- titlu: minuscul aldin 14 (CT: 12);

Ex.:

1. A sacramentalidade da Igreja configurada pelos pobres
--

5.4.2 Al doilea grad de împărțire

- Numere separate de un punct (normal/drept) și urmate de *două* spații;
- titlu: minuscul cursiv 14 (CT: 12).

5.4.3 Al treilea grad de împărțire

- Numere separate de un punct (normal/drept) și urmate de *două* spații;
- titlu: minuscul normal/drept 14 (CT: 12).

5.4.4 Al patrulea grad de împărțire

Nu se merge mai departe cu enumerarea decimală.

Dacă se dorește indicarea unei diviziuni succesive, se vor folosi litere minuscule urmate de paranteze, după ordinea alfabetică:

- dacă nu există un titlu pentru împărțire, se pune: „a)”, „b)” etc., la începutul paragrafului, cu o indentare de 5 mm (CT: 4 mm), și cu un rând alb de mărimea 7 (CT: 6) înaintea paragrafului. Dacă primul sau primele cuvinte au rolul de titlu (fals), se scriu în cursiv.

Ex.:

a) *În timpurile antice*, nou născutul primește numele la naștere. A se vedea povestirile nașterii celor doisprezece fii ai lui Iacob, de exemplu, a primilor patru fii ai Liei.

- Dacă subîmpărțirea are un titlu, se folosește: „a)”, „b)” etc., cu o indentare de 5 mm (CT: 4), precedată de un rând alb de mărimea 14 (CT: 12) și urmat de un rând alb de mărimea 7 (CT: 6). Titlul va fi în minusculele cursiv, mărimea 14 (CT: 12).

Ex.:

b) *Imperativul cererii*

5.4.5 Al cincilea grad de împărțire

Dacă este necesar un al cincilea grad de împărțire, se va folosi semnul (+) cu o indentare de 5 mm (CT: 4).

Ex.:

+ Israel
+ Națiunile

N.B.: „, a)”, „,b)”, „,+” etc., sunt urmate de un spațiu fix.

6. NOTELE DE SUBSOL

Enumerarea notelor reîncepe de la 1 la începutul fiecărui capitol.

6.1 INSERAREA NOTEI DE SUBSOL

- Exponent (CT: mărimea 8; Exponent; vezi în Glosar: „Exponent”, p. 38);
- nu se pune nici un spațiu înainte de inserarea notei de subsol.
Ex.: după ghilimelele¹ rotunde inițiale;
- inserarea notei de subsol se pune întotdeauna după paranteză, după ghilimelele finale, și înaintea semnelor de punctuație.

- Ex.: (dacă ar fi necesar)⁴⁸. „A făcut Domnul pentru mine”¹⁷;
 – la sfârșitul unui titlu care se termină cu un semn de punctuație, inserarea notei de subsol se pune după semnul de punctuație.
 Ex.: Dumnezeu drept...⁵ Versetul 18:⁵²

6.2 TEXTUL NOTEI DE SUBSOL

- Separare: notele de subsol sunt separate de text cu o linie de 50 mm, *al vivo* (CT: 40 mm), și atunci când textul notelor continuă pe pagina succesivă;
- numărul notei: aliniat de 5 mm (CT: 4 mm), exponent, urmat de un spațiu fix;
- text: mărimea 12 (CT: 10);
- nu se pune un rând alb între note.

6.3 REFERINȚELE BIBLIOGRAFICE

6.3.1 Autorul

Inițiala prenumelui autorului, urmată de un punct (dacă există mai multe nume, fiecare inițială este urmată de un punct, fără spațiu între inițiale; dacă numele este compus, se folosește împărțirea), spațiu; *numele autorului*, în majuscule reduse, urmat de o virgulă; dacă numele este dublu, se lasă un spațiu între cele două părți ale numelui; dacă în schimb numele este compus, se folosește împărțirea.

Ex.:

M. VILLER,	L. ALONSO SCHÖKEL,	J.A.T. ROBINSON,
G.B. GRAY,	R. MARTIN-ACHARD,	M.-É. BOISMARD,

Dacă sunt mai mulți autori, numele lor sunt separate de: spațiu + liniuță scurtă + spațiu.

Ex.:

S.R. DRIVER – G.B. GRAY,

Dacă autorii sunt mai mulți de trei, se poate cita doar primul, urmat de *al.*

Ex.:

Y. YADIN – *al.*, pentru: Y. YADIN – Y. AHARONI – R. AMIRAN – T. DOTHAN – I. DUNAYEVSKY – J. PERROT, *Hazor II*.

Când numele unui autor este în interiorul unei fraze, nu se pune în majuscule reduse; imediat după autor se pune, între paranteze, referința bibliografică prescurtată; după care se continuă fraza.

Ex.:

V. Taylor (*Marco*, 381-390) consideră o ulterioară subdiviziune între vv. 1-13: „Chestiunea spălării mâinilor” (7,1-8) și „Chestiunea lui Korbân” (7,9-13).

6.3.2 Titlul și referința

Se pun doar titlul, paginile și, eventual, paragraful (fără alte date puse în bibliografie), *chiar și pentru prima referință*. Dacă titlul este prea lung (mai mult de 4-5 cuvinte), trebuie să fie prescurtat, *chiar și prima dată când este citat*: se citează doar primele cuvinte, până la primul substantiv, fără punctele de suspensie („...”)¹⁸.

Dacă nota conține o serie de referințe, fie că aparțin unui singur autor sau mai multor autori, se urmează ordinea cronologică a publicării (chiar dacă nu este pusă data publicării).

a) *Cartea*

Titlul este scris în cursiv.

– Dacă se face trimitere la opera întreagă, nu sunt indicate paginile; dacă însă vrem să ne referim cu precizie la una sau mai multe pagini, acestea sunt indicate, după o virgulă și un spațiu (fără „p.”).

---

¹⁸ Trebuie să urmărim regulile specifice fiecărei limbi în parte, pentru folosirea majusculilor în interiorul titlurilor.

Ex.:

L. ALONSO SCHÖKEL – J.L. SICRE DÍAZ, *Profetas*.
 P. BOVATI, *Ristabilire la giustizia*, 73.
 R. de VAUX, *Le istituzioni dell'Antico Testamento*, 473-482.

- Dacă opera este citată des, de exemplu dacă se tratează despre autorul unui comentariu biblic, al unei gramatici, se va putea folosi doar numele autorului (normal/drept), urmat de o virgulă și de un număr de pagină (și de paragraf). Acestea se consideră abrevieri și se pun deci în Sigle și abrevieri.

Ex.:

Joüon, 213f.
 Andersen – Freedman, 395-396.

- Pentru dicționare se folosesc sigle (cu litere mici, cursiv dacă e necesar) sau prenumele autorului (normal/drept).

Ex.:

BDB pentru: F. BROWN – S.R. DRIVER – C.A. BRIGGS, *A Hebrew and English Lexicon of the Old Testament*, Oxford 1952.
 HALAT pentru: W. BAUMGARTNER, ed., *Hebräisches und aramäisches Lexicon zum Alten Testament*, I-V, Leiden 1967, 1974, 1983, 1990, 1996.
 Jastrow pentru: M. JASTROW, *A Dictionary of the Targumim, the Talmud Babli and Yerushalmi, and the Midrashic Literature*, London – New York 1886-1900.

- Numerele de pagină sunt citate mereu în întregime (ex.: 412-415; și nu 412-5 sau 412-15); când sunt citate pagini neconsecutive, sunt separate de un punct (ex.: 75.79.123-128);
- dacă opera are mai multe volume, se pune numărul volumului în numere romane, înaintea numărului de pagini.

Ex.:

L. ALONSO SCHÖKEL, *Salmi*, II, 121.

- Dacă, în aceeași notă, sunt citate fără întrerupere două opere ale aceluiași autor, a doua oară nu se pune din nou numele autorului înaintea titlului, dar (după un punct și o virgulă) se pune ID., (în majuscule reduse);
- dacă o referință trimite la o traducere, nu este necesar să se prezinte și referința operei originale (vezi par. 8.2.1, c, p. 27-28);
- se evită folosirea lui *Ibid.*, cu excepția aceleiași opere în aceeași notă. Se evită și folosirea lui *Op. Cit.*

b) *Articolul*

Titlul (prescurtat) este scris normal/drept, între ghilimele rotunde („) și (”); dacă există ghilimele în titlul însuși, se folosesc ghilimele ascuțite («) e (»).

Ex.:

N. AIROLDI, „La cosiddetta «decima»”.
----

c) *Capitolul cărții*

- Dacă capitolul face parte dintr-o carte scrisă de același autor, se face referință la carte, adăugând titlul capitolului scris normal/drept între ghilimele, înaintea numerelor de pagină:

P. BEAUCHAMP, <i>L'Un et l'Autre Testament</i> , Chap. VI, „La nouvelle alliance”, 229-274.

- Se face același lucru în cazul în care cartea a fost scrisă de mai mulți autori, dar nu se știe care autor a scris capitolul la care se face referință:

P. BOVATI – R. MEYNET, <i>Il libro del profeta Amos</i> , „Introduzione”, 9-26.
---

d) *Recenzia*

După numele autorului, se scrie: „recenzia lui”, urmat de inițiala prenumelui, de numele autorului și de titlul prescurtat al operei.

Ex.:

P. BOVATI, recensione di B. RENAUD, *Nouvelle ou éternelle Alliance?*

7. SIGLE ȘI ABREVIERI¹⁹

- O singură listă, în ordine alfabetică;
- a nu se uita să se pună toate abrevierile folosite în lucrare, chiar și: cap. (capitol/e), par. (paragraf/e), n. (notă/e), p. (pagină/e) etc. (*et caetera* sau *et cetera*), și așa mai departe;
- anumite abrevieri, precum *Ibid.*, *al.*, sunt scrise în cursiv. Siglele sau abrevierile de reviste sau cărți (dicționare, enciclopedii etc.) sunt în cursiv, cele de colecții sunt în scris normal/drept (ca în titlurile complete din bibliografie).

Vezi „Anexa” 1, p. 43.

8. BIBLIOGRAFIA

- În mod normal se face o singură listă de titluri bibliografice. Diviziunile trebuie evitate (altfel, cititorul trebuie să răsfoiască multe pagini pentru a găsi titlul)²⁰;
- se urmează ordinea alfabetică a numelor autorilor²¹;
- spațiul între fiecare titlu este de 3 puncte;
- primul rând al fiecărui titlu este *al vivo*, însă pentru rândurile succesive se folosește aliniat de 20 mm (CT: 14 mm).

---

¹⁹ Să nu uităm că după Concluzie, Sigle și abrevieri, Bibliografie și toate Indexurile trebuie să fie compuse în mărimea 13 (CT: 11).

²⁰ În cazul că ar fi necesar să fie diviziuni, trebuie limitate la minimul indispensabil; pentru titlurile diviziunilor, să se urmeze aceleași criterii ale diviziunilor în capitole (a se vedea par. 5.4, p. 17 ș.u.); în antet, să se insereze referința la primul grad de împărțire (ex. BIBLIOGRAFIE: IZVOARE).

²¹ Dacă opera este anonimă, este pusă după ordinea alfabetică a titlului, fără a ține cont de eventualul articol inițial (ex. *La Bibbia*, sub „B”; *La Santa Bibbia*, sub „S”).

Dacă teza are o bibliografie despre un anumit autor, se poate alege între două posibilități:

- *în ordine cronologică*, evidențiind anul²²; acest sistem este sfătuit când este vorba despre o bibliografie completă²³.
- *în ordine alfabetică*; când este vorba despre bibliografie aleasă.

Nu se pun în bibliografie instrumentele de muncă cunoscute tuturor studioșilor de specialitate (de ex.: dicționare, gramatică, enciclopedie etc.), dacă nu s-a făcut nici o referință precisă la aceste instrumente în notele din lucrare.

Pentru articolele din dicționare sau din enciclopedii, se citează articolul, sub numele autorului său.

Ex.:

KEDAR-KOPFSTEIN, B., „אָר”, <i>TWAT</i> , II, 730-744.
DUMAIS, M., „Sermon sur la montagne”, <i>DBS</i> , XII, 699-938.

8.1 AUTORUL

- Numele în majuscule reduse, virgulă, spațiu;
- inițiala/le numelui + punct + virgulă (vezi par. 6.3).

Ex.:

EGGEBRECHT, G.,	ALONSO SCHÖKEL, L.,
SINCLAIR, L.A.,	MARTIN-ACHARD, R.,
BOISMARD, M.-É.,	

N.B. Prenumele care conțin o particulă sunt puse în ordine sub litera primei majuscule.

Ex.:

AP-THOMAS	sub A	In der SMITTEN	sub I
van der BERGUE	sub B	de LA POTTERIE	sub L
DE GENNARO	sub D	de MONTCHEUIL	sub M

²² În acest caz, în note, să se indice anul după titlu, delimitat de virgulă.

²³ Vezi, de ex., bibliografia lui P. Beauchamp în P. BOVATI – R. MEYNET, ed., *Ouvrir les Écritures*, Fs. P. Beauchamp, LeDiv 162, Paris 1995, 9-20.

DEL OLME LETE	sub D	van OYEN	sub O
DI MARCO	sub D	te STROETE	sub S
de GEUSS	sub G	von WALDOW	sub W

„McKane” este pus ca și cum ar fi „MacKane”, „Nötscher” ca și cum ar fi „Noestcher”.

8.1.1 Opera colectivă

- După prenumele îngrijitorului sau al îngrijitorilor se pune „ed.”²⁴ (scris normal/drept);
- dacă opera nu are îngrijitor, nu se pune sub AA. Vv., dar după ordinea alfabetică a titlului (primul substantiv, verb, adjectiv, adică nu se ține cont de articol: de ex.: *La Formation* se pune sub litera „F”).

Ex.:

La Formation des évangiles. Problème synoptique et Formgeschichte, RechBib, Bruges 1957.
 HELTZER, M. – LIPÍŃSKI, E., ed., *Society and Economy in the Eastern Mediterranean (c. 1500-1000 B.C.)*, OLA 23, Leuven 1988.

8.1.2 Același autor are mai multe titluri

Prenumele autorului nu se repetă, dar se înlocuiește cu o linie de 14 mm (CT: 12 mm)²⁵, urmată de virgulă (exceptând cazul când există un schimb de pagină) și de un spațiu fix; titlurile se pun în ordine cronologică²⁶.

Ex.:

AMSLER, S., *Amos*, CAT XIa, Neuchâtel 1965, 1982².
 ———, „Amos, prophète de la onzième heure”, *TZ* 21 (1965) 318-328.
 ———, „Amos et les droits de l’homme (étude d’Am 1 et 2)”, în M. CARREZ – J. DORÉ – P. GRELOT, ed., *De la Torah au Messie*, Fs. H. Cazelles, Paris 1981, 181-187.

²⁴ Prescurtarea „ed.” este invariabilă (din latinescul *editit*, *editerunt*); și atunci când există mai mulți îngrijitori, nu se folosește „eds.”.

²⁵ Această linie se obține punând trei linii lungi.

²⁶ Dacă autorul are multe titluri (mai mult de o pagină), pentru a ușura consultarea bibliografiei, în referințele din note care se referă la acest autor se pune și anul.

8.2 TITLUL ȘI REFERINȚA

8.2.1 Cartea

- Titlul (dacă este cazul, subtitlul, despărțit de titlu cu un punct), totul în cursiv;
- virgula²⁷, numele colecției (și/sau a seriei)²⁸, numărul volumului în cifre arabe, virgula, orașul (dacă sunt mai multe, se separă de liniuța scurtă)²⁹, anul publicației³⁰, totul în scris normal/drept.

N.B.: Nu se pune numele editurii (este inutil într-o lucrare științifică, al cărui scop nu constă în a face publicitate cărților, ci în a indica referințele bibliografice precise).

Ex.:

ANGERSTORFER, A., *Der Schöpfergott des Alten Testaments. Herkunft und Bedeutungsentwicklung des hebräischen Terminus ברא (bara) „schaffen“*, RSTh 20, Frankfurt – Bern – Las Vegas 1979.

a) Opera are mai multe volume

- Cu același titlu și subtitlu: se pun numerele volumelor, în cifre romane, după titlu și subtitlu (separate de acestea cu virgulă + spațiu); dacă volumele nu au fost publicate în același an, se pun datele diferite ale publicării, separate de virgulă + spațiu;
- toate volumele au același titlu dar fiecare volum are un subtitlu diferit: după titlu se pun titlurile diferite, precedate de: punct și numărul volumului (cifre romane, scris normal/drept) + punct;
- opera face parte dintr-o colecție cu o enumerare: numerele volumelor urmează numele colecției, separate între ele cu virgulă și spațiu.

²⁷ Chiar dacă titlul se sfârșește cu un semn de punctuație (punct, semnul întrebării, semnul exclamării).

²⁸ Vezi p. 29, nota 31.

²⁹ Se folosește numele original (cum apare pe pagina principală a lucrării), de ex.: „London” (nu „Londres” sau „Londra”).

³⁰ Data se referă la *Copyright* (©), nu la retipărire; în cazul în care nu se cunoaște anul primei publicații ci doar cel al retipăririi, se pune „rist.” („repr.” în engleză etc.) înaintea datei.

N.B.: dacă diferite opere sunt inserate într-un volum unic sau în mai multe volume, titlurile cărții și al volumului sunt în cursiv, separate de: virgulă + în + spațiu.

Ex.:

VERMEYLEN, J., *Du Prophète Isaïe à l'apocalyptique. Isaïe I-XXXV, miroir d'un demi millénaire d'expérience religieuse en Israël*, I-II, EtB, Paris 1977, 1978.

BEAUCHAMP, P., *L'Un et l'Autre Testament. I. Essai de lecture. II. Accomplir les Écritures*, Parole de Dieu, Paris 1976, 1990.

DAHOOD, M., *Psalms. I. Ps 1-50. II. Ps 51-100. III. Ps 101-150*, AncB 16, 17, 17A, Garden City NY, 1965-66, 1968, 1970.

ALBERTO MAGNO, *In Amos prophetam Enarratio*, în A. BORGNET, ed., *Opera omnia*, XIX, Paris 1982, 181-269.

b) *Opera a avut mai multe ediții*

Cu excepția primei ediții, se pune după anul — fără spațiu și în exponent — numărul ediției folosite. Dacă opera a fost retipărită în două orașe diferite, se pune numele primului oraș al fiecărei date.

Ex.:

AMSLER, S., *Amos*, CAT, XIa, Neuchâtel 1965, 1982².

GRAY, G.B., *The Forms of Hebrew Poetry*, London 1915, New York 1972².

c) *Traduceri*

În mod normal, se pune întâi referința la ediția originală a operei, apoi a traducerii; între referința la original și cea la traducere, se pune: punct și virgulă + spațiu, „trad. engleză, spaniolă etc.” (în limba tezei), virgulă, spațiu, titlu în cursiv etc. Nu este necesar să se pună numele traducătorului; dacă totuși se vrea să se pună, acesta se pune după titlu, precedat de „tr.”.

Ex.:

LAUSBERG, H., *Handbuch der literarischen Rhetorik: Eine Grundlegung der Literaturwissenschaft*, I-II, München 1960; trad. espănolă, *Manual de retòrica literaria*, I-III, Madrid 1966.

LAUSBERG, H., *Elemente der literarischen Rhetorik*, München 1949; trad. italiana, *Elementi di retorica*, Bologna 1969.

LOWTH, R., *De sacra poesi Hebraeorum praelectiones academicae Oxonii habitae*, Oxford 1753; English trans., *Lectures on the Sacred Poetry of the Hebrews*, tr. G. Gregory, Andover 1829; French trans., *Leçons sur la poésie sacrée des Hébreux traduites pour la première fois en français du latin du Dr Lowth*, I-II., tr. M. Sicard, Lyon 1812, Avignon 1839²; *Cours de poésie sacrée par le Dr Lowth traduit pour la première fois du latin en français*, tr. F. Roger, Paris 1813.

Totuși, dacă în note s-a făcut referință doar la o traducere, se poate — pentru a ușura consultarea bibliografiei — pune întâi traducerea și apoi ediția originală; între referința la traducere și cea la original, se pune: punct și virgulă + spațiu, „orig. engleză, franceză etc.” (în limba tezei), virgulă, spațiu, titlu în cursiv etc.

N.B.: Se evită — fie în note fie în bibliografie — să se lase doar o literă sau o literă urmată de un punct (de exemplu, inițiala unui nume de autor) la sfârșitul unui rând.

Ex.:

JACOB, E., „Prophètes et intercesseurs”, în *De la Tôrah au Messie*, Fs. H. Cazelles, Paris 1981, 205-217.

și nu:

JACOB, E., „Prophètes et intercesseurs”, în *De la Tôrah au Messie*, Fs. H. Cazelles, Paris 1981, 205-217.

8.2.2 Articolul

– *Titlul articolului:* scris normal/drept, între ghilimele rotunde („și”), urmat de o virgulă;

- *titlul revistei*³¹: cursiv (fără să fie precedat de „în” sau echivalente), urmat de numărul volumului, de anul publicației între paranteze (dacă sunt doi ani se scrie de exemplu: 1921-22) și de pagini (fără „p.” sau „pp.” care sunt inutile).

Ex.:

BALENTINE, S.E., „The Prophet as Intercessor. A Reassessment”, *JBL* 103 (1984) 161-173.
 AIROLDI, N., „La cosiddetta «decima» israelitica antica”, *Bib* 55 (1974) 179-210.
 JOÜON, P., „Notes de lexicographie hébraïque”, *Bib* 6 (1925) 311-321; 7 (1926) 72-74; 8 (1927) 51-64; 17 (1936) 229-233; 18 (1937) 205-206; 19 (1938) 454-459.

a) *Articolul se găsește într-o operă colectivă*

Titlul este urmat de o virgulă, de cuvântul „în” (scris normal/drept), de inițiala prenumelui (urmată de un punct) și de numele celui care a îngrijit volumul (cu majuscule reduse), urmat de virgulă + spațiu și de „ed.” + virgulă + spațiu, de titlul operei colective (în cursiv) etc.

Dacă opera colectivă este un dicționar sau o enciclopedie, nu se folosește titlul complet ci numai sigla sau prescurtarea (referința bibliografică completă a dicționarului sau a enciclopediei va apărea în lista abrevierilor).

Ex.:

EGGEBRECHT, G., „Die früheste Bedeutung und der Ursprung der Konzeption vom «Tage Jahwes»”, în J. ROGGE – G. SCHILLE, ed., *Theologische Versuche*, XIII, Berlin 1983, 41-56.
 BARTLETT, J.R., „Moabites and Edomites”, în D.J. WISEMAN, ed., *Peoples of Old Testament Times*, Oxford 1973, 229-258.
 SEEBASS, S., „פְּשֵׁט”, *TWAT*, VI, 791-810.

³¹ Toate titlurile de revistă (și de colecții) sunt prescurtate după sistemul lui S.M. SCHWERTNER, *International glossary of abbreviations for theology and related subjects. Periodicals, series, encyclopaedias, sources with bibliographical notes* (IATG²), Berlin – New York 1992. Dacă titlul nu se găsește în Schwertner, se va folosi o prescurtare curentă, de ex., NA²⁸, ca în revista *Biblica* (vezi p. 43).

b) *Articolul se găsește într-un „Festschrift”*

După titlu, se adaugă „Fs.” (chiar dacă opera este intitulată „Scrieri în cinstea lui”, „Mélanges” etc.) urmat de inițiala prenumelui și de numele autorului (cu minuscule, scris normal/drept) căruia îi este oferit volumul. Dacă volumul nu are un titlu, se folosește titlul *Fs. N. Nume*.

Ex.:

- EICHRODT, W., „Die Vollmacht des Amos. Zu einer schwierigen Stelle im Amosbuch”, în H. DONNER – R. HANHART – R. SMEND, ed., *Beiträge zur alttestamentlichen Theologie*, Fs. W. Zimmerli, Göttingen 1977, 124-131.
- BONORA, A., „Amos difensore del diritto e della giustizia”, în M.-G. ANGELINI – *al.*, ed., *Testimonium Christi*, Fs. J. Dupont, Brescia 1985, 69-90.
- MEYNET, R., „Amalgames et monèmes discontinus intéressant la fin des mots en arabe”, în *Fs. G. Mounin*, I, (numéro spécial des *Cahiers de Linguistique, d’Orientalisme et de Slavistique* 5-6), Marseille – Paris 1975, 275-281.

c) *Un articol de revistă a fost preluat într-un volum*

Se pune semnul „=” între referința primei ediții și a celei de-a doua. Dacă volumul îi aparține aceluiași autor, nu se repetă prenumele său; dacă, în schimb, volumul a fost îngrijit de un alt autor, se pune prenumele coautorului.

Ex.:

- JAKOBSON, R., „Grammatical Parallelism and its Russian Facet”, *Languages* 42 (1966) 399-429 = *Selected Writings. III. Poetry of Grammar and Grammar of Poetry*, The Hague – Paris – New York 1981, 98-135.

8.2.3 *Recenzia*

După inițiala prenumelui autorului se pune „recenzia lui”, urmat de inițiala prenumelui și de numele autorului operei recenzate, de titlul operei; apoi, între paranteze pătrate, colecția + virgulă + orașul + anul; apoi, virgulă + referință la recenzia însăși.

Ex.:

BOVATI, P., recenzie a lui B. RENAUD, *Nouvelle ou éternelle Alliance? Le message des prophètes* [LeDiv 189, Paris 2002], *Bib* 85 (2004) 281-284.

În bibliografie se adaugă referința la opera recenzată, menționând recenzie, la sfârșitul referinței, între paranteze pătrate.

Ex.:

RENAUD, B., *Nouvelle ou éternelle Alliance? Le message des prophètes*, LeDiv 189, Paris 2002 [recenzie a lui P. Bovati, *Bib* 85 (2004) 281-284].

9. INDEXUL AUTORILOR CITAȚI

Indexul autorilor citați³² se prezintă pe două coloane. Dacă ultima pagină nu este plină, cele două coloane trebuie să fie egale.

Se folosesc doar numele autorilor; inițiala prenumelui este folosită doar pentru a distinge doi autori care au același nume.

Numele nu sunt în majuscule reduse, ci în minuscule, normal/drept.

Numele autorului este urmat de două puncte (:) și de numerele paginilor în care autorul este citat (fie în text, fie în note), fără „p.”.

Numerele sunt urmate de o virgulă și de un spațiu (195, 199, 233), astfel încât alinierea stânga-dreapta să se poată face fără probleme; ultimul număr nu este urmat de nici un semn de punctuație.

Referința la respectiva pagină în Bibliografie nu se inserează.

Vezi Anexa 2, p. 44.

10. ALTE EVENTUALE INDEXURI

Pentru alte eventuale indexuri (de ex.: referințe biblice, concepte, termeni tehnici), se urmează aceleași norme.

---

³² Este obligatoriu pentru teze.

11. CUPRINSUL

Pentru toate limbile, se pune la sfârșitul cărții.

- Începe la pagina impară sau din dreapta;
- nu trebuie să fie prea lung: va trebui, dacă este necesar, să se renunțe la ultimele grade ale titlului;
- se evită aldinul;
- punctele și numerele paginilor sunt în font normal/drept.

Vezi Anexa 3, p. 45.

12. A PATRA COPERTĂ

În caz de publicare în colecția „Teze Gregoriana”, autorul trebuie și să compună a patra copertă. Dimensiunile textului acesteia trebuie să fie: 200 x 90 mm. Trebuie să se umple în întregime această aliniere stânga-dreapta.

A patra copertă cuprinde:

- prenumele și numele autorului, totul în minuscule, mărimea 12;
două rânduri albe mărimea 12;
- titlul cărții, în majuscule, mărimea 16, aliniat la stânga;
un rând alb mărimea 5;
- subtitlul, în minuscule, mărimea 16;
două rânduri albe mărimea 12;
- textul prezentării cărții, mărimea 11, interlinia exactă 11,5;
două rânduri albe mărimea 12;
- textul prezentării autorului, mărimea 11, interlinia 11,5: începe cu prenumele autorului în majuscule, mărimea textului;
- dacă există un subtitlu și dacă titlul este lung, poate fi compus în minuscul;
- dacă textul este prea lung pentru a fi compus cu aceste mărimi, se poate micșora totul cu un punct sau mai multe;
- pentru a aranja totul pentru a ajunge alinierea stânga-dreapta, se poate folosi:

- pe mărimea rândurilor albe; de ex.: mărimea 14 în loc de 12;
- pe interlinia celor două texte; de ex., dacă textele sunt de mărimea 12, pentru a prelungi se poate pune o interlinie de 14 puncte.

Vezi a patra copertă a acestor *Norme tipografice*.

13. CORECTAREA ORTOGRAFICĂ

Să ne amintim să facem corectarea ortografică automată: această funcție există în fiecare program de elaborare a textelor. Se vor evita astfel multe erori de ortografie.

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE LA DOCUMENTELE ELECTRONICE

Aceasta este doar o primă încercare de a fixa reguli pentru o materie încă în evoluție.

1. CD-ROM, DVD-ROM ȘI PROGRAME

1.1 ÎN NOTE

Asemenea documentelor de hârtie (vezi p. 19 ș.u.), referința cuprinde doar:

- **autor**: inițiala prenumelui și numele autorului;
  - **titlul documentului**: în cursiv dacă este vorba despre o carte, în normal între ghilimele dacă este vorba de un articol, de un cuvânt de referință al unui dicționar etc.;
  - **referință**:
    - dacă documentul este *pus în pagină* (de ex.: în format .pdf): să se indice numărul paginii sau al paginilor;
    - dacă documentul *nu este pus în pagină*: să se facă trimitere la o împărțire a documentului: capitol și/sau alte împărțiri.
- Ex.:

D.B. WALLACE, *Greek Grammar Beyond the Basics*, 313, n. 54.
J.R. SPENCER, „Aaron”, D. The Priestly Functions of Aaron and the Aaronites.

1.2 ÎN BIBLIOGRAFIE

Ca pentru documentele pe hârtie (vezi p. 24 ș.u.), dacă referința este completă:

- **autor**: nume, inițiala prenumelui;
- **titlul documentului**: în cursiv dacă este vorba despre o carte, în normal/drept, între ghilimele dacă este vorba despre un articol sau un cuvânt de referință într-un dicționar;

- **în**, inițiala prenumelui, prenumele îngrijitorului sau a îngrijitorilor CD-ROM-ului, a DVD-ROM-ului sau a programului urmat de ed.;
- **titlul CD-ROM-ului, a DVD-ROM-ului sau a programului** în cursiv; eventual subtitlul sau numărul CD-ului, dacă opera cuprinde mai multe CD-uri;
- **suport** între paranteze pătrate [CD-ROM] o [DVD-ROM];
- **orașul și anul publicării** ediției folosite;
- **numărul paginilor**, dacă sunt disponibile.

Ex.:

SPENCER, J.R., „Aaron”, în D.N. Freedman, ed., *ABD* [CD-ROM], New York 1992.

Dacă, în schimb, documentul face parte dintr-un program:

WALLACE, D.B., *Greek Grammar Beyond the Basics. An Exegetical Syntax of the New Testament*, Grand Rapids 1996, în *BibleWorks 9* [DVD-ROM], Norfolk (VA) 2011.

Programul însuși dacă este folosit în propria lucrare, chiar dacă numai o funcție a sa (de ex.: concordanța), va fi pus în bibliografia finală.

Ex.:

BibleWorks 9 [DVD-ROM], Norfolk (VA) 2011.

2. DOCUMENTE ACCESIBILE PE INTERNET

2.1 ÎN NOTE

Vezi mai sus, par. 1.1 (p. 34)!

2.2 ÎN BIBLIOGRAFIE

- **autor**: nume, inițiala prenumelui;
- **titlul documentului etc.**: titlul este în cursiv dacă este vorba despre o carte, scris normal/drept, între ghilimele dacă este vorba despre un articol;

- dacă este vorba despre un *document inserat într-o carte sau într-o revistă* publicate chiar sau doar via internet (on-line): titlul cărții sau al revistei în cursiv, eventual volumul, anul/annata (sau data), pagini.
Ex.:

WÉNIN, A., „Le temps dans l’histoire de Joseph (Gen 37-50)”, *Bib* [On-line edition] 83 (2002) fasc. 1.

Dacă nu este disponibil anul sau data, să se pună data propriului acces la document în paranteze pătrate. Ex.: [acces: 23.02.2002].

- dacă este vorba despre un *singur document*: anul/annata (sau data), pagini, dacă sunt disponibile, în caz contrar doar data propriului acces la document, între paranteze pătrate.
Ex.:

FUSCO, V., „Passato e futuro nella «ricerca del Gesù storico»” [accesso: 23.02.2002].

– **Adresa internet** (precedată mereu de virgulă + spațiu):

- dacă *se cunoaște adresa completă a accesului direct la document*, să se pună doar acea adresă.
Ex.:

FUSCO, V., „Passato e futuro nella «ricerca del Gesù storico»” [accesso: 23.02.2002], www.pib.urbe.it/conferenza_fusco.htm.

N.B.: aceste adrese sunt fără spațiu. Dacă este necesar să fie distribuite pe două rânduri (cum se întâmplă adesea deoarece sunt adrese lungi), să fie împărțite după un punct sau un alt semn de separare, astfel încât să nu apară niciun spațiu nicio cratimă de silabisire (vezi exemplul de mai jos, Kot).

- dacă *nu se cunoaște adresa accesului direct*, dar se are acces la document prin intermediul meniurilor succesive, să se pună adresa sau pagina principală, urmată de indicația sau de indicațiile succesive, precedată fiecare de semnul “>”.

Ex.:

KOT, T., „Accomplir la justice de Dieu. Mt 5,17-48. Analyse rhétorique”, *StRh* 7 (01.02.2002; 21.03.2006), www.retoricabiblicaesemita.org. > Nos publications, *Studia rhetorica*.

WÉNIN, A., „Le temps dans l’histoire de Joseph (Gen 37-50)”, *Bib* [On-line edition] 83 (2002) fasc. 1, www.bsw.org/project/biblica > Vol. 83 (2002).

GLOSARUL TERMENILOR TIPOGRAFICI

Exponent: fontul pus puțin mai sus decât textul normal și mai mic (ex.: ¹⁵). Există o funcție care permite să se pună în „exponent” fără a trebui schimbată mărimea și poziția: „Font” – „Tip” – „Exponent” (mai flexibilă este funcția „Font” – „Spațiere și poziție” – „Poziție”: „Exponent” de „x puncte”). Se folosește exponentul pentru inserarea notei, pentru numărul edițiilor după an³³.

Normal/drept: se înțelege fontul normal, fără cursiv, fără aldin.

Cursiv: fontul înclinat puțin spre dreapta sau cursiv.

Aldin: scris normal/drept, însă mai marcat (negru) sau îngroșat.

Aldin cursiv: aldin + cursiv (**îngroșat cursiv**).

Inserare notă: nota de subsol inserată în text (exponent). A nu se confunda cu „numărul notei” care se găsește la începutul notei înșeși.

Mărime: măsura tipografică a mărimii fontului; mărimea folosită în text este de 14 (CT: 12), în note este de 12 (CT: 10).

Cratima: sau „împărțirea” este o liniuță care împarte cuvintele compuse (ex.: *sous-titre*); cratima este folosită și pentru a despărți cuvintele la sfârșitul unui rând. A nu se confunda cu „linierea”.

Alinierea stânga-dreapta: opțiune activată din programul de elaborare a tezelor, astfel încât rândurile să fie aliniat fie la stânga fie la dreapta.

Linia de pauză și de dialog: sunt linii mai lungi decât „cratima”. Există două: „linia de pauză sau de parafrază” (–) și „linia de dialog” (—).

Majuscule reduce: o specie de font în care majusculele textului normal rămân majuscule, dar minusculele devin majuscule de mărime redusă cu două puncte (MAJUSCULE REDUSE). Programele de elaborare a textelor au o funcție pentru a schimba automat minusculele în majuscule. Majusculele reduce sunt folosite pentru numele autorilor fie în note cât și în bibliografie. În schimb, numele indexurilor autorilor citați sunt în normal.

---

³³ Vezi mai sus, par. 8.2.1, b, p. 26.

Paranteză: există două tipuri de paranteze:

- paranteze rotunde, deschisă: (și închisă:);
- paranteze pătrate, deschisă: [și închisă:].

Separator de note la sfârșitul paginii: o linie care separă textul principal de textul notelor.

Spațiu fix: este un spațiu care unește două cuvinte, astfel încât să nu poată fi separate, prima la sfârșitul unui rând, a doua la începutul rândului următor (așa, de exemplu, într-un text biblic, numerele versetelor nu trebuie să se găsească niciodată la sfârșitul unui rând). Mai mult, mărimea acestui spațiu este fixă, adică nu se schimbă niciodată (exceptând cazul în care se schimbă mărimea fontului) și consimte, deci, să aibă mereu un spațiu egal, de exemplu după aliniat (sau punct) la începutul unui paragraf.

Spațiu mobil: este spațiul normal, de mărime variabilă, care permite programului să realizeze alinierea stânga-dreapta.

Antet: cuprinde „titlul curent” și numărul paginii. Se pune în partea de sus a paginii, 10 mm deasupra textului (CT: 8 mm). Cu programele de elaborare a testelor, anteturile se setează automat pentru întreg documentul.

Al vivo: înseamnă „la marginea extremă din stânga rândului”.

TG: înseamnă Teze Gregoriana, adică normele tipografice pentru a publica o teză în această colecție a Universității Gregoriana.

Văduvă-Orfan: Văduva este ultimul rând dintr-un paragraf care ajunge pe o pagină nouă, restul paragrafului fiind în întregime pe pagina anterioară; Orfan se numește primul rând dintr-un paragraf care rămâne singur pe ultima pagină, restul paragrafului fiind în întregime pe pagina următoare.

CÂTEVA SFATURI PENTRU A FOLOSI WORD OFFICE 2016

1. Marginile documentului (pentru foaia de A4)³⁴

Pentru „Teze Gregoriana”

sus:	5,95 cm	stânga:	4,4	antet:	4,9
jos:	5,8	dreapta:	4,4	subsol:	0
îndoire:	0				

Pentru teze se recomandă:

sus:	3 cm	stânga:	3	antet:	3
jos:	3	dreapta:	3	subsol:	0
îndoire:	0				

2. Interlinia: pentru o teză se folosește interlinia „la un rând”; dacă, în unele paragrafe, se folosesc alte fonturi, de ex. ebraice sau grecești, interlinia la un rând ar putea fi iregulară; în acest caz se va folosi interlinia exactă (în „Pornire” – „Paragraf”).

Pentru „Teze Gregoriana”, se folosește interlinia exactă:

- 12,5 pct. pentru mărimea 12 (text);
- 11,5 pct. pentru mărimea 11 (citate);
- 10,5 pct. pentru mărimea 10 (note).

3. Cratima – linierile: cratima („-”) se găsește pe toate tastaturile. În schimb linierile, scurtă („-”) sau lungă („—”) se găsesc în „Inserare” – „Simbol”; se recomandă să se folosească „tastă comenzi rapide” (în „Simbol”).

4. Ghilimele: toate tipurile de ghilimele se găsesc în „Inserare” – „Simbol”; se alege Times New Roman ca „Tip de font” și se găsesc

---

³⁴ Pe www.unigre.it < Pubblicazioni > Norme tipografiche, se găsesc modelele documentului fie pentru TG (= Teze Gregoriana) fie pentru Teze de doctorat.

ghilimelele între semnele vizualizate; să se folosească „tastă de comenzi rapide” (tot în „Simbol”) pentru a schimba tastele de comenzi rapide.

5. Ghilimele tipografice automate: în „Fișier” – „Opțiuni” se alege „Verificare” și apoi „Opțiuni AutoCorecție”; comanda pentru a schimba ghilimelele drepte cu cele rotunde se găsește în „AutoFormare la tastare”.

6. Exponentul: pentru „Teze Gregoriana”, se folosește „Pornire” – „Fonturi” – „Avansate” – „Poziție”: „Exponent” de „3 puncte”; mărimea 8 (fără a folosi „Pornire” – „Font” – „Tip” – „Efecte” – „Exponent”).

7. Parantezele pătrate: se găsesc deja pe tastatură.

8. Spațiul fix (sau „spațiul unificator”): se apasă simultan: „Ctrl”, „Majuscule sau Shift” și „Spațiu”, sau se caută în „Inserare” – „Simbol” – „Fonturi speciale”.

9. Tabulatori: în „Pornire” – „Paragraf” – „Tabulatori”: „Tabulatori implicați”: 0,5 (CT: 0,4).

10. Văduvă – Orfan: această funcție se găsește în „Pornire” – „Paragraf” – „Sfârșituri de linie și de pagină”: „Control rând solitar”.

11. Cursiv, aldin, majuscule, majuscule reduse: există taste de comenzi rapide predefinite pentru toate aceste funcții în „Inserare” – „Simbol” – „Mai multe simboluri”.

Pentru a modifica un text scris în normal:

- se selecționează textul,
- apoi se folosesc tastele de comenzi rapide, de ex.: pentru a pune un cuvânt în cursiv, se apasă simultan „Ctrl” și „i” (pentru „cursiv”).

Se pot schimba toate aceste comenzi; de ex., pentru a obține *cursiv + aldin + MAJUSCULE REDUSE*, după ce s-a selecționat textul, se apasă „Ctrl” apoi se apasă: „i”, „b” și „Majuscule sau Shift” + „k” (sau altele, după limbile și comenzile rapide): ***Majuscule cursiv aldin***.

N.B.: Pentru a ști care sunt „comenzile rapide” ale versiunii Word folosite, vezi în „Fișier” – „Personalizare” – „Tastă de comenzi rapide”.

12. Separatorul notelor la subsolul paginii: pentru a-l schimba: în „vizualizare schiță” („Vizualizare” – „Schiță”), deschide „Referințe” –

„Afișare note” și alege meniul „Separator note la subsolul paginii”; se înlocuiește separatorul predefinit cu separatorul normal (50 mm) sau se digitalizează 9 linii lungi + 1 linie scurtă pentru a obține un rând de 4 cm (pentru „Teze Gregoriana”).

Important: se recomandă să se folosească „stilurile” (în „Format”) care facilitează munca enorm.

SIGLE ȘI ABREVIERI

<i>ACEBT</i>	<i>Amsterdamse Cahiers voor Exegese en Bijbelse Theologie</i>
<i>AfO</i>	<i>Archiv für Orientforschung</i>
<i>AION</i>	<i>Annali dell'Istituto Universitario Orientale di Napoli</i>
<i>AJSL</i>	<i>American Journal of Semitic Languages and Literatures</i>
<i>al.</i>	<i>alii (adică alții)</i>
<i>AnBib</i>	Analecta Biblica
<i>ANET</i>	<i>Ancient Near Eastern Texts Relating to the Old Testament</i> , ed. J.B. Pritchard, Princeton 1969 ³ .
<i>AncB</i>	Anchor Bible
<i>AOAT</i>	Alter Orient und Altes Testament
<i>AT</i>	Antico Testamento
<i>ATD</i>	Das Alte Testament Deutsch
<i>AUSS</i>	<i>Andrews University Seminary Studies</i>
<i>BA</i>	<i>Biblical Archaeologist</i>
<i>BArR</i>	<i>Biblical Archaeology Review</i>
<i>BEATAJ</i>	Beiträge zur Erforschung des Alten Testaments und des antiken Judentums
<i>BCE</i>	Before Christian Era
<i>BeO</i>	<i>Bibbia e Oriente</i>
<i>BEvT</i>	Beiträge zur evangelischen Theologie
<i>BHS</i>	Biblia Hebraica Stuttgartensia
<i>BJ</i>	Bible de Jérusalem
<i>Bib</i>	<i>Biblica</i>
<i>BibOr</i>	Biblica et Orientalia
<i>BiLeb</i>	<i>Bibel und Leben</i>
<i>BK</i>	Biblischer Kommentar
<i>BM</i>	<i>Beth Mikra</i>
<i>LG</i>	<i>Lumen Gentium</i> , Constituția dogmatică a Conciliului Vatican al II-lea despre Biserică (21 noiembrie 1964)
<i>NA</i> ²⁷	NESTLE-ALAND, <i>Novum Testamentum Graece</i> , Stuttgart 1993 ²⁷
<i>PP</i>	<i>Populorum Progressio</i> , Scrisoarea enciclică a lui Paul al VI-lea (26 mai 1967)

INDEXUL AUTORILOR CITAȚI

- Adam: 128, 272
 Anselm: 18, 20, 53, 60, 64, 85, 105, 222, 319, 320
 Apollinarius: 147
 Aristotle: 126, 128, 136, 185, 187-190, 192, 194, 199, 205, 220, 237, 281, 290, 300, 301, 303-305, 308, 313, 335
 Aubenque: 302
 Augustine: 15, 49, 53, 86, 126, 127, 129, 227
 Babini: 85, 87
 Babolin: 256
 Baius: 144
 Balthasar: 7, 9, 11, 13, 14, 17, 19, 48, 50, 51, 57, 61, 65-125, 140-160, 214, 261, 264, 272, 284, 297, 298, 304, 306, 307, 309-313, 315, 316, 319, 320, 324, 328, 330-332, 337, 338
 Barth: 7, 9, 11, 13-67, 69, 71-75, 83, 100, 101, 104, 105, 107, 108, 116, 119, 122, 125-132, 136-154, 157-166, 173, 185, 187, 192, 195, 202, 210, 211, 213, 218, 223, 225, 251, 258, 273, 283-285, 297, 300, 304-309, 311, 312, 315, 317, 319, 321, 322, 326-328, 330-333
 Bastianel: 85, 91, 112, 142, 186, 298
 Bauer W.: 132, 135, 156, 207, 212, 219, 220, 240, 248
 Bauer J.B.: 137, 138
 Beck: 192
 Behn: 153
 Berg: 331
 Berkouwer: 152
 Bernanos: 69
 Berti: 8, 301, 303
 Bialowski: 228
 Bittremieux: 300
 Blanche: 300
 Blondel: 146
 Blumenberg: 270
 Bonaventure: 227, 282, 303, 304
 Bonhoeffer: 24, 25, 171
 Bovati: 138, 153, 158, 201, 221
 Bouillard: 14, 50, 61, 151, 154, 156-159, 326
 Brandtschen: 216
 Breuning: 216, 220-223
 Bromiley: 17
 Brunner: 18, 48, 57, 130, 132, 155, 161
 Brunner: 34
 Buckley: 13
 Bulgakov: 82, 113, 119

CUPRINS

PREFAȚĂ	5
INTRODUCERE	7

PARTEA A II-A: JUDECATA (MIȘPĂȚ)

CAPITOLUL V: <i>Judecata în tribunal. Elemente și vocabular generici</i>	153
1. Judecătorul	154
1.1 Termini ebraici folosiți pentru funcția de judecător	154
1.1.1 <i>šōpēṭ</i>	154
1.1.2 <i>dayyān</i>	154
1.1.3 <i>'āb</i>	155
1.2 Cei care exercită funcția de judecător	158
2. Acțiunea de a judeca	165
2.1 Verbe ebraice pentru „a judeca”	165
2.2 Imparțialitatea necesară judecătorului drept	168
2.3 Parțialitatea aparentă a judecătorului drept	181
2.3.1 A-l judeca pe cel ce are dreptate	182
2.3.2 A-l judeca pe cel vinovat	186
3. Judecata	187
3.1 <i>mišpāṭ</i>	188
3.2 <i>dîn</i> (<i>mādôn</i> , <i>midyānîm</i>)	191
3.3 <i>p^elîlâ</i> e <i>pelîliyyâ</i>	192
4. Instituția judiciară	194
CONCLUZIE	358
SIGLE ȘI ABREVIERI	363
BIBLIOGRAFIE	368
INDEX AUTORI	405
CUPRINS	441

SIGLE ȘI ABREVIERI

AA.VV.	Autori vari sau diferiți
<i>al.</i>	<i>alii</i> (adică alții)
AncB	Anchor Bible
<i>Bib</i>	<i>Biblica</i>
cca.	circa
cap.	capitol, capitole
col.	colecție, colecții
CT	Cărți tipărite
<i>DBS</i>	<i>Dictionnaire de la Bible. Supplément.</i>
etc.	<i>et caetera</i> (sau: <i>et cetera</i>)
ed.	<i>edidit, ediderunt</i> (adică îngrijitorul, îngrijitorii)
ex.	exemplu, exemple
EtB	Études bibliques
Fs.	Festschrift (o Mélanges, Scrieri în cinstea lui, ecc.)
Gen	Geneză
In	Evangelia după sfântul Ioan
<i>Ibid.</i>	<i>Ibidem</i> (adică „în același loc”)
ID.	IDEM (adică „același”)
<i>JBL</i>	<i>Journal of Biblical Literature</i>
Jouön	P. JOÜON, <i>Grammaire de l'hébreu biblique</i> , Rome 1965 ³
km	kilometru, kilometri
Lc	Evangelia după sfântul Luca
LeDiv	<i>Lectio Divina</i>
mm	milimetru, milimetri
n.	notă, note
N.B.	nota bene
OLA	Orientalia Lovaniensia analecta
p.	pagina, pagini
par.	paragraf, paragrafe
Ps	Psalms, Psaumes (adică Psalmi)
PUG	Universitatea Pontificală Gregoriană
1Rg	Prima carte a Regilor

RechBib	Recherches bibliques
repr.	reprint, adică retipărit
rist.	ristampa, adică republicare
ș.u.	și următoarele
tr.	traducător, traducători
trad.	traducere, traduceri
trans.	translation, translations, adică traducere, traduceri
TWAT	G.J. BOTTERWECK – H. RINGGREN – <i>al.</i> , ed., <i>Theologisches Wörterbuch zum Alten Testament</i> , Stuttgart 1970-.

CUPRINS

INTRODUCERE.....	5
1. PREZENTARE GENERALĂ.....	7
1.1 Format	7
1.2 Împărțirile mari ale cărții	7
1.2.1 Primele pagini	7
1.2.2 Textul propriu-zis al tezei	7
1.2.3 Paginile finale	7
2. FONTURILE.....	8
2.1 Font și dimensiune	8
2.2 Cratimă și aliniate	8
2.3 Ghilimelele.....	9
2.4 Apostrofulul	9
2.5 Parantezele	9
2.6 Cursiv	10
2.7 Spațiul fix.....	10
3. ANTETURILE.....	11
3.1 Paginile pare sau din stânga	11
3.2 Paginile impare sau din dreapta	11
4. TEXTUL	12
4.1 Paragraful	12
4.2 Interlinia	12
4.3 Văduva – orfanul.....	13
4.4 Citatele	13
4.5 Silabisirea.....	14
5. TITLURILE	15

5.1 Prefață, introducere, concluzie, sigle și abrevieri, bibliografie, diferite indexuri.....	15
5.2 Părțile	16
5.3 Capitolele	16
5.4 Diviziunile în interiorul capitolului.....	17
5.4.1 Primul grad al diviziunii	17
5.4.2 Al doilea grad de împărțire	17
5.4.3 Al treilea grad de împărțire	17
5.4.4 Al patrulea grad de împărțire	17
5.4.5 Al cincilea grad de împărțire.....	18
6. NOTELE DE SUBSOL.....	18
6.1 Inserarea notei de subsol	18
6.2 Textul notei de subsol	19
6.3 Referințele bibliografice	19
6.3.1 Autorul	19
6.3.2 Titlul și referința.....	20
a) Cartea	20
b) Articolul	22
c) Capitolul cărții	22
d) Recenzia.....	22
7. SIGLE ȘI ABREVIERI.....	23
8. BIBLIOGRAFIA.....	23
8.1 Autorul	24
8.1.1 Opera colectivă	25
8.1.2 Același autor are mai multe titluri.....	25
8.2 Titlul și referința.....	26
8.2.1 Cartea	26

a) Opera are mai multe volume.....	26
b) Opera a avut mai multe ediții.....	27
c) Traduceri	27
8.2.2 Articolul	28
a) Articolul se găsește într-o operă colectivă	29
b) Articolul se găsește într-un „Festschrift”	30
c) Un articol de revistă a fost preluat într-un volum	30
8.2.3 Recenzia	30
9. INDEXUL AUTORILOR CITAȚI.....	31
10. ALTE EVENTUALE INDEXURI.....	31
11. CUPRINSUL.....	32
12. A PATRA COPERTĂ.....	32
13. CORECTAREA ORTOGRAFICĂ.....	33
REFERINȚE BIBLIOGRAFICE	34
LA DOCUMENTELE ELECTRONICE	34
1. CD-ROM, DVD-ROM ȘI PROGRAME	34
1.1 În note	34
1.2 În bibliografie.....	34
2. DOCUMENTE ACCESIBILE PE INTERNET.....	35
2.1 În note	35
2.2 În bibliografie.....	35
GLOSARUL TERMENILOR TIPOGRAFICI	38
CÂTEVA SFATURI PENTRU A FOLOSI WORD OFFICE 2016.....	40
SIGLE ȘI ABREVIERI.....	43
INDEXUL AUTORILOR CITAȚI.....	44
CUPRINS	49

Normele se adresează, în primul rând, doctoranzilor care intenționează să publice tezele lor în colecția „Teze Gregoriana”. Cu toate acestea, au devenit Norme pentru prezentarea tezelor la Universitate și se recomandă să se folosească și pentru elaborate și Teze de Licență. De asemenea, inspirându-se amply din volumele marilor colecții, precum „Analecta Gregoriana”, vor fi de ajutor pentru tehnoredactarea textelor de publicat în aceste colecții. *Normele* sunt, deci, destinate profesorilor și studenților Universității Pontificale Gregoriana.

Roland Meynet, născut în Franța în 1939, intrat în Compania lui Isus în 1959, este profesor emerit de teologie biblică. A fondat colecția „Teze Gregoriana” și alte colecții, printre care „Rhetorica biblica et semitica” pe lângă Peeters. A publicat diferite articole și cărți, pentru care a îngrijit și tehnoredactarea.

Jacek Oniszczyk, născut în Polonia în 1966, intrat în Compania lui Isus în 1988, a fost profesor de teologie biblică la Universitatea Pontificală Gregoriana și co-director al colecției „Rhetorica biblica et semitica”. A murit în decembrie 2017 .